

ud til 9 136 Kr. Og hvad er nu Formaålet med, at Staten overtager Driften af saadanne Ejendomme? Det danske Landbrug staar ikke paa saa primitivt et Standpunkt, at det er nødvendigt at have saadanne Mønstergaarde, hvor Landbrugerne skal søge hen for at se, hvorledes Driften bør foregaa. Hvis Landbruget var meget langt tilbage, kunde man tænke sig, at Mønstergaarde kunde gøre Gavn, men jeg tror, det danske Landbrug er over den Slags Vanskeligheder; man trænger ikke dertil. Jeg havde ogsaa store Betænkeligheder, den Gang man oprettede Forsøgsmejeriet. Det skete jo for en Del ved de Penge, der blev tilovers fra Hudeordningen. Det var ikke, fordi jeg i og for sig var saa ked af, at de Penge, som maaske havde ligget bedre i Statskassen, skulde gaa dertil, men jeg frygtede, at dette kunde blive Anledning til, at Statskassen fik nye Udgifter ved Mejeriets Drift. Jeg har det Indtryk, at der undertiden bevilges Udgifter under Navn af, at Pengene skal gaa til Landbrugets Fremme, men at de i Virkeligheden ikke bliver til nogen som helst Fordel for Landbrugerne eller til Fremme for det danske Landbrug. Dette vil jeg gerne advare imod, og jeg vil bede den højtærede Landbrugsminister have et vaagent Øje med, hvorledes det udvikler sig paa disse Gaarde — jeg skal selv ikke svigte i saa Henseende —, og hvis det viser sig at være et af de Sugerør, der i Fremtiden vil være med til at tømme Statskassen, vil det være rigtigt, saa snart man bliver klar herover, at frigøre sig for en Statsdrift som den, der finder Sted der.

Der har været ført Forhandlinger i Folketingets Finansudvalg angaaende Ansættelse af en forretningskyndig Konsulent ved Statsbanerne. Dette kunde muligvis betale sig godt, hvis man kunde faa den rigtige Mand, men det drejer sig altsaa ogsaa her om Oprettelsen af et nyt Embede. Det var dog vistnok Forudsætningen, hvis jeg husker rigtigt, den Gang man ansatte den nuværende Generaldirektør, at han netop skulde være et forretningsdygtigt Element i Statsbanernes Styrelse. Hvis dette har vist sig forfejlet, er det jo rigtigt, at man søger at komme til Undsætning og erstatte det, der mangler; thi Forretningskyndighed mangler sikkert i Statsbanernes Styrelse.

Et Spørgsmaal, som er blevet berørt af et Par foregaaende Talere, er Spørgsmaalet om Tilvejebringelse af nye Boliger. Ogsaa jeg vil gerne sige et Par Ord herom. Fra mit Partis Side mener man, at det er nødvendigt i alt Fald i indeværende Aar at

søge at fremme Boligbyggeriet. Der er i høj Grad Trang dertil, og der trænges sikkert til en Spore for paa en eller anden Maade at sætte det i Gang. Kom det i Gang, vilde dette bidrage i høj Grad til at afhjælpe Arbejdsløsheden. Fremme af Boligbyggeriet vil derfor, naar det kan ske paa en Maade, som vort Parti kan give Tilslutning, finde Støtte fra vor Side.

Jeg vil sige ligesom det ærede 4de Landstingsvalgte Medlem (Dalsgaard), der talte paa Partiet Venstres Vegne, at selv om vi nu fra vort Partis Side stemmer for Finanslovsforslaget, er dette ikke saaledes, at forstaa, at vi dermed i et og alt godkender alle de Bevillinger, der findes paa Finanslovsforslaget, og ligesom det ærede Medlem nævnte, at der i hans Parti var en hel Del Medlemmer, som ikke kunde billige den Afførelse, der er sket med Hensyn til Forfatterhonorarerne, kan jeg sige, at det samme gælder indenfor det Parti, jeg tilhører.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Finanslovsforslaget til hurtig Fremme og til Fremme uden Udvalgsbehandling.

Brandes: Utvivlsomt kommer Finanslovsforslaget sent til Behandling i dette høje Ting, da der kun er to Dage tilbage af Finansaaaret; jeg erindrer ikke, at en saa sen Forelæggelse nogen Sinde har fundet Sted. Men det maa være en Trøst for det høje Landsting, at selv om Behandlingen i Landstinget af Finanslovsforslaget var sket nogle Dage tidligere, selv om vi ogsaa havde haft det en Uge før, vilde Landstinget alligevel ikke have taget anden Stilling til det — det kan jeg sige som gammel Landstingsmand — end den, Landstinget nu tager. Landstinget vil, naar der ikke er politisk Krisetid, uden videre modtage og godkende det Lovforslag, som oversendes fra Folketinget. Det er den politiske Praksis, som har udviklet sig i de sidste 20 Aar, og den vil neppe blive ændret. Og jeg er enig med andre ærede Talere i, at det naturlige vil være, at vi hurtigst muligt vedtager Lovforslaget og lader det gaa videre til anden og tredje Behandling uden Udvalg.

Altsaa, Lovforslaget kommer sent herover. Det tror jeg ikke, der er Grund til at klage over, men selve Lovforslagets Beskaffenhed kunde der nok være nogen Grund til at gøre Indvending imod og i alt Fald delvis Grund til at beklage. Det er jo et Finanslovsforslag, paa hvilket baade Indtægtssiden og Udgiftssiden ligger i det uvisse, et Finanslovsforslag uden Hoved og Hale, kunde man maaske kalde det. Indtægtssiden kan i Øjeblikket slet ikke kaldes